

663.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 3 września 1921 roku

w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia.

Na mocy art. 2 p. 24 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia (Dz. Ust. № 58, poz. 365) otrzymuje brzmienie następujące:

„Na prośbę osób zainteresowanych, złożoną na piśmie z należycie uiszczoną opłatą stemplową, urzędy wymienione w art. 1 są obowiązane, a urzędy wymienione w art. 2 mogą wydawać wszelkie urzędowe świadectwa zdrowia, jeżeli świadectwa te mają być przedłożone władzom państwowym z obowiązkiem oznaczenia w tych świadectwach celu, w jakim zostały wystawione.

Urzędy, wydające badanym świadectwa powyższe, pobierają opłatę w wysokości 1000 mk., z których 250 mk. na korzyść lekarza badającego, a reszta na rachunek dochodów Ministerstwa Zdrowia Publicznego. Koszta przejazdu lekarza pokrywa strona zainteresowana.

W świadectwie musi być zaznaczone: a) na zasadzie jakich dokumentów stwierdzono tożsamość osoby badanego i b) wysokość pobranej przez lekarza opłaty”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:

w z. *Chodźko*

664.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 27 października 1921 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej oraz wydawania środków leczniczych.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. z 1919 r. № 63 poz. 371), § 7 austr. ustawy aptekarskiej z d. 18 grudnia 1906 r. (D. U. P. r. 1907 № 5) i art. 380 ros. ustawy lekarskiej (ros. Zb. Pr. t. XIII wyd. 1905 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych (Dz. Ust. z 1920 r. № 46 poz. 284), mogą za naczynia oraz za materiały lecznicze wyszczególnione w dołączonym do niniejszego rozporządzenia wykazie, zamiast cen ustanowionych na nie w załącznikach do rozporządzeń z dnia 30 kwietnia, 20 czerwca, 29 lipca i 9 września 1921 r. (Dz. U. № 40 poz. 247, № 56 poz. 355, № 68 poz. 445 i № 78 poz. 539) pobierać ceny maksymalne podług załączonego cennika.